

Διεθνής Σύμβασις Αφορώσα εις την Μείωσιν του Αριθμού των Περιπτώσεων Ανιθαγένειας

Υιοθετήθηκε από τη Διεθνή Επιτροπή Προσωπικής Κατάστασης στη Βέρνη στις 13.9.1973

[Έναρξη ισχύος: 31 Ιουλίου 1977 σύμφωνα με το άρθρο 7](#)

Κείμενο: Commission Internationale de l'Etat Civil: Conventions et Recommandations 1956-1987, Convention No. 13, p. 139

[όπως κυρώθηκε με το **Ν. 535/1977: Περί κυρώσεως από 13 Σεπτεμβρίου 1973 υπογραφείσης υπό της Ελλάδος εν Βέρνη (ΦΕΚ 36, τ. Α΄)].**

Άρθρον πρώτο - Κυρούται και έχει ισχύν Νόμου η υπό της Ελλάδος, ως μέλους της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως, υπογραφείσα εν Βέρνη την 13ην Σεπτεμβρίου 1973, Διεθνής Σύμβασις, αφορώσα εις την μείωσιν του αριθμού των περιπτώσεων ανιθαγενείας, υπό την επιφύλαξιν της μη δεσμεύσεως της Ελλάδος υπό των διατάξεων του άρθρου 2 της Συμβάσεως ταύτης, το κείμενον της οποίας, εις την Γαλλικήν γλώσσαν και, εν μεταφράσει, εις την Ελληνικήν, παρατίθεται εν τέλει του παρόντος.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περί Μειώσεως του Αριθμού των Περιπτώσεων Ανιθαγενείας.

Τα υπογράφοντα την παρούσαν Σύμβασις Κράτη - Μέλη της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως, επιθυμούντα την μείωσιν του αριθμού των περιπτώσεων ανιθαγενείας, συνεφώνησαν επί των κάτωθι διατάξεων:

Άρθρον 1.- Το τέκνον του οποίου η μήτηρ έχει την ιθαγένειαν ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτάται κατά την γέννησιν την ιθαγένειαν ταύτης εις ήν περιπτώσιν άλλως θα ήτο ανιθαγενές. Εν τούτοις, οσάκις η έναντι της μητρός ιδιότης του τέκνου δεν παράγη αποτελέσματα εις το πεδίον της ιθαγενείας, ει μη μόνον από της ημέρας καθ' ήν βεβαιούται επισήμως, το ανήλικον τέκνον αποκτά κατά την ημέραν ταύτην την ιθαγένειαν της μητρός του.

Άρθρον 2.- Διά την εφαρμογήν του προηγουμένου άρθρου, το τέκνον το γεννηθέν εκ πατρός έχοντος την ιδιότητα του πρόσφυγος θεωρείται ως μη έχον την ιθαγένειαν τούτου.

Άρθρον 3.- Αι διατάξεις των προηγουμένων άρθρων εφαρμόζονται εις έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος επί τέκνων γεννηθέντων μετά την θέσιν εν ισχύι της Συμβάσεως εν τω Κράτει τούτω ή όντων εισέτι ανηλίκων κατά την ημερομηνίαν ταύτην.

Άρθρον 4.- Κατά την υπογραφήν της προβλεπομένης εν άρθρω 6 κοινοποιήσεως ή της προσχωρήσεως, έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θα δύναται να δηλώση ότι επιφυλάσσεται του δικαιώματος:

α) Όπως περιορίση την εφαρμογήν των προηγουμένων άρθρων εις τέκνα γεννηθέντα επί του εδάφους Συμβαλλομένου τινός Κράτους.

β) Όπως μη εφαρμόση το άρθρον 2.

γ) Όπως μη εφαρμόση το άρθρον 2, ει μή μόνον όταν ο πατήρ έχη αναγνωρισθή ως πρόσφυξ επί του εδάφους του.

Αι προβλεπόμεναι εν τη προηγουμένη παραγράφω επιφυλάξεις θα δύναται να ανακληθούν, εν όλω ή εν μέρει, ανά πάσαν στιγμήν δι' απλής γνωστοποιήσεως προς το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον. Το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον θα ειδοποιή τα Συμβαλλόμενα Κράτη και τον Γενικόν Γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως περί πάσης επιφυλάξεως διατυπωθείσης ή ανακληθείσης εις εφαρμογήν του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 5.- Η Σύμβασις δεν εμποδίζει την εφαρμογήν διεθνών συμβάσεων ή κανόνων εσωτερικού δικαίου πλέον ευνοϊκών διά την παροχήν εις το τέκνον της ιθαγενείας της μητρός του.

Άρθρον 6.- Τα υπογράφοντα την παρούσαν Κράτη θα γνωστοποιήσουν εις το Ελβετικόν

Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον την εκπλήρωσιν των διαδικασιών των απαιτουμένων ίνα καταστή εφαρμόσιμος εις το έδαφός των η παρούσα Σύμβασις. Το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον θα ειδοποιή τα Συμβαλλόμενα Κράτη και τον Γενικόν Γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως περί πάσης γνωστοποιήσεως εν τη εννοία της προηγουμένης παραγράφου.

Άρθρον 7.- Η παρούσα Σύμβασις θα τεθή εν ισχύι από της τριακοστής ημέρας μετά την ημερομηνίαν καταθέσεως της δευτέρας γνωστοποιήσεως εν τη εννοία του άρθρου 6 και θα έχη έκτοτε αποτελέσματα μεταξύ δύο Κρατών εχόντων εκπληρώσει την διατύπωσιν ταύτην. Δι' έκαστον Κράτος εκπληρούν μεταγενεστέρως την διατύπωσιν την προβλεπομένην εν τω προηγουμένω άρθρω, η παρούσα Σύμβασις θα έχη αποτελέσματα από της τριακοστής ημέρας μετά την ημερομηνίαν καταθέσεως της γνωστοποιήσεως.

Άρθρον 8.- Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται αυτοδικαίως εφ' απάσης της εκτάσεως του μητροπολιτικού εδάφους εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους. Παν Κράτος θα δύναται κατά την υπογραφήν της γνωστοποιήσεως της προσχωρήσεως ή μεταγενεστέρως, να δηλώση διά γνωστοποιήσεως απευθυνομένης προς το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον ότι αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως έσονται εφαρμόσιμοι εις εν ή πλείονα των μητροπολιτικών εδαφών του, των Κρατών ή των εδαφών ων τούτο αναλαμβάνει την διεθνή ευθύνην. Το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον θα ειδοποιή περί της τελευταίας ταύτης γνωστοποιήσεως έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών και τον Γενικόν Γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως. Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως θα καταστούν εφαρμόσιμοι εις τα Κράτη ή τα εδάφη τα προσδιορισθέντα εν τη γνωστοποιήσει την εξηκοστήν ημέραν μετά την ημερομηνίαν καθ' ήν το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον θα έχη λάβει την εν λόγω γνωστοποίησιν. Παν Κράτος όπερ έκαμε δήλωσιν, συμφώνως προς τας διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, θα δύναται, ακολούθως, να δηλώση ανά πάσαν στιγμήν διά γνωστοποιήσεως απευθυνομένης προς το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον, ότι η παρούσα Σύμβασις θα παύση να εφαρμόζεται εις εν ή πλείονα των Κρατών ή εδαφών των προσδιορισθέντων εν τη δηλώσει. Το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον θα ειδοποιήση περί της νέας γνωστοποιήσεως έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών και τον Γενικόν Γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως. Η Σύμβασις θα παύση εφαρμοζόμενη εις το περί ού πρόκειται Κράτος ή έδαφος την εξηκοστήν ημέραν μετά την ημερομηνίαν καθ' ήν το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον θα έχη λάβει την ειρημένην γνωστοποίησιν.

Άρθρον 9.- Πάν Κράτος Μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης ή της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως, ως και παν Κράτος δεσμευόμενον υπό της Διεθνούς Συμβάσεως περί της καταστάσεως των προσφύγων, της υπογραφείσης εν Γενεύη την 28ην Ιουλίου 1951 ή υπό του Πρωτοκόλλου περί της καταστάσεως των προσφύγων της 31ης Ιανουαρίου 1967, θα δύναται να προσχωρήση εις την παρούσαν Σύμβασιν. Η Πράξις προσχωρήσεως θέλει κατατεθή παρά τω Ελβετικώ Ομοσπονδιακώ Συμβουλίω. Τούτο θα ειδοποιή έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών και τον Γενικόν Γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως περί πάσης καταθέσεως πράξεως προσχωρήσεως. Η Σύμβασις θέλει ισχύσει, διά το προσχωρούν Κράτος, την τριακοστήν ημέραν από της επομένης της ημερομηνίας καταθέσεως της πράξεως προσχωρήσεως. Η κατάθεσις της πράξεως προσχωρήσεως δεν θα δύναται να λάβη χώραν ει μη μετά την θέσιν εν ισχύϊ της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 10.- Η παρούσα Σύμβασις θα παραμείνη εν ισχύϊ άνευ περιορισμού διαρκείας. Έκαστον των συμβαλλομένων Κρατών θα έχη εν τούτοις την ευχέρειαν όπως την καταγγείλη οποτεδήποτε διά γνωστοποιήσεως απευθυνομένης εγγράφως προς το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον όπερ θα πληροφορή περί τούτου τα λοιπά συμβαλλόμενα Κράτη και τον Γεν. Γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως. Η ευχέρεια αύτη καταγγελίας δεν θα δύναται να ασκηθή πρό της εκπνοής προθεσμίας ενός έτους, αρχομένης από της προβλεπομένης υπό του άρθρου 6 γνωστοποιήσεως ή της προσχωρήσεως. Η ευχέρεια αύτη καταγγελίας θα παράγη αποτελέσματα μετά προθεσμίαν εξ μηνών από της ημερομηνίας καθ' ήν το Ελβετικόν Ομοσπονδιακόν Συμβούλιον θα έχη λάβει την γνωστοποίησιν την προβλεπομένην εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου. Εις πίστωσιν τούτων οι υπογεγραμμένοι Αντιπρόσωποι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν. Εγένετο εν Βέρνη την δεκάτην

τρίτην του μηνός Σεπτεμβρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού εβδομηκοστού τρίτου έτους (13.9.1973), εις έν μόνον αντίτυπον, όπερ θέλει κατατεθή εν τοις αρχείοις του Ελβετικού Ομοσπονδιακού Συμβουλίου και του οποίου κεκυρωμένον αντίγραφον θέλει διαβιβασθή διά της διπλωματικής οδού εις έκαστον των συμβαλλομένων Κρατών και εις τον Γενικόν Γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως.

Δια την Ομόσπονδον Δημοκρατίαν της Γερμανίας, MÜHLENHOVER FERID. Η Ομόσπονδος Δημοκρατία της Γερμανίας δηλοί, ότι κάμνει χρήσιν της επιφυλάξεως της προβλεπομένης υπό της υποπαραγράφου «β» της πρώτης (1) παραγράφου του 4ου άρθρου και ότι δεν θέλει εφαρμόσει το άρθρον 2 της παρούσης συμβάσεως. Η Ομόσπονδος Δημοκρατία της Γερμανίας θα εφαρμόση την Σύμβασιν ταύτην επί παντός τέκνου του οποίου η μήτηρ είναι Γερμανίς, υπό την έννοιαν του ιδρυτικού της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας νόμου.

Διά το Βασίλειον του Βελγίου: LEROY.

Διά την Ελληνικήν Δημοκρατίαν: Ε. ΚΡΙΣΠΗ - ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ. Η Ελληνική Δημοκρατία δηλώνει, ότι κάμει χρήσιν της διατάξεώς της, προβλεπομένης υπό της περιπτ. β' της παρ. 1 του άρθρου 4 και ότι δεν θα εφαρμόση το άρθρον 2 της Συμβάσεως ταύτης.

Διά το Μέγα Δουκάτον του Λουξεμβούργου: HENRI DELVAUX. Συμφώνως προς το άρθρον 4 της Συμβάσεως, η Κυβέρνησις του Λουξεμβούργου δηλώνει ότι επιφυλάσσεται του δικαιώματος της μη εφαρμογής του άρθρου 2.

Διά το Βασίλειον των Κάτω Χωρών: D.S. VAN HEUKELOM. Οσον αφορά το Βασίλειον των Κάτω Χωρών, οι όροι «Μητροπολιτικά εδάφη» και «εκτός του εδάφους της Επικρατείας» οι οποίοι χρησιμοποιούνται εις το κείμενον της Συμβάσεως, εν όψει της ισότητος ήτις υφίσταται, από πλευράς δημοσίου δικαίου, μεταξύ των Κάτω Χωρών, της Ολλανδικής Γουϊάνας και των Ολλανδικών Αντιλλών, έχουν την έννοιαν «εδάφη ευρωπαϊκά» και «εδάφη μη ευρωπαϊκά».

Διά την Ομόσπονδον Ελβετίαν: DR. ERNST COTZ Διά την Τουρκικήν Δημοκρατίαν: DR. SUAT BILGE.

Άρθρο δεύτερο.- Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της υπό του άρθρου 7 της διά τούτου κυρωμένης Συμβάσεως καθοριζομένης ημέρας